

مکتب طب سنتی ایران

منبعی ارزشمند جهت معرفی و آرایه‌های کارآمد دارویی

محمد مهدی اصفهانی^{الف}، بهزاد ذوالفقاری^ب، حدیث کریمی^ب، علیرضا قنادی^{ب*}

^{الف} گروه تاریخ پزشکی، دانشکده‌ی طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران
^ب گروه فارماکولوژی، دانشکده‌ی داروسازی و مرکز تحقیقات علوم دارویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان

چکیده

پزشکی سنتی مجموعه‌ای از دانش‌ها، مهارت‌ها و فعالیت‌هایی است که بر مبنای نظری و عقاید و تجربیات بومی فرهنگ‌های متفاوت بنا گردیده و در پیشگیری، تشخیص و درمان بیماری‌های جسمی، روانی و روحی به کار گرفته می‌شود. غذاهای دوائی و دواهای غذایی جزئی از این مجموعه را تشکیل می‌دهند که می‌توانند امروزه برای معرفی و طراحی غذاهای کارآمد استفاده شوند. Functional Foods و Nutraceuticals مباحث جدیدی در علوم پزشکی هستند که تعاریف آن‌ها تا حدود زیادی با تعاریف غذاهای دوائی و دواهای غذایی در طب سنتی ایران منطبق است. مکتب طب سنتی ایران در بردارنده و معرفی‌کننده غذاهای دارویی و داروهای غذایی متعددی است. در صورت معرفی و بازنگری مجدد و نیز تطبیق و مقایسه آن‌ها با منابع علمی جدید می‌توان به ارتباط عمیق و پیوسته این مباحث و علوم جدید و ویژگی‌های منحصر به فرد مکتب طب سنتی ایرانی در این موارد پی برد. در این راستا می‌توان دستورات و نحوه مصرف، موارد منع مصرف و نیز خواص درمانی این فرآورده‌ها در منابع علمی جدید و در منابع سنتی را یافت و حتی موارد مؤثری را با بهره‌گیری از منابع طب سنتی ایرانی معرفی نمود. در واقع با استفاده از این گنجینه، می‌توان غذاهای کارآمد نوینی با تکیه بر دانش نهفته در منابع طب سنتی ایرانی آرایه و تکمیل نمود که ان‌شاءالله به عنوان منبع جامعی در این زمینه به جهان عرضه گردد.

در این مقاله با بررسی سه منبع ارزشمند طب سنتی اسلام و ایران مشتمل بر قانون در طب، الشامل و مخزن الادویه به بررسی و معرفی علمی فرآورده‌هایی خوراکی پرداخته می‌شود که نه تنها به عنوان غذا مصرف می‌شوند بلکه آثار درمانی و دارویی آن‌ها در منابع طب سنتی نیز ذکر شده است. در این بررسی موارد برگرفته شده از طب سنتی ایران به صورت زیر طبقه‌بندی شده‌اند: نان و غلات، لبنیات، ادویه‌ها، آجیل‌ها، حبوبات، سبزیجات، میوه‌ها، نوشیدنی‌ها، گوشت‌ها و فرآورده‌های متفرقه.

واژگان کلیدی: طب سنتی ایران، غذای دوائی، دوا غذایی، غذای کارآمد

تاریخ دریافت:
آذر ۹۰
تاریخ پذیرش:

مقدمه:

بخش و دارویی، اولین بار در ژاپن در اواسط دهه‌ی ۱۹۸۰ مطرح گردید و به غذاهای پردازش شده‌ای اطلاق شد،

واژه‌های Functional Foods یا غذاهای کارآمد، عملگر، فرا ویژه، سلامتی

مفهوم دیگری را برای این واژه تداعی نماید و آن فراهم آوردن سود و منافع فیزیولوژیک و فارماکولوژیکی فراتر از نیازهای پایه‌ی بدن می‌باشد (۳).

غذاهای کارآمد حاوی مواد مغذی در یک نسبت و بالانس مناسب هستند و به حفظ و ارتقای سلامتی انسان کمک می‌نمایند. این غذاها شامل کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها، لیپیدها، ویتامین‌ها، املاح و سایر گروه‌ها می‌باشند. غذاهای مذکور از منابع گیاهی از قبیل سبزیجاتی مانند فراورده‌های جو دوسر، سویا، کتان، گوجه فرنگی، سیر، کلم بروکلی و میوه‌هایی نظیر مرکبات، قره قاط و انگور گرفته تا منابع حیوانی از قبیل ماهی، محصولات لبنی و انواع گوشت، گسترده می‌باشند. غذاهای کارآمدی که به آن‌ها اشاره شد، به دلیل اهمیت ترکیبات بیواکتیو، مورد استقبال وسیع مصرف‌کنندگان قرار گرفته‌اند. به عنوان مثال، نقش لیکوپن موجود در گوجه فرنگی در پیشگیری از سرطان پروستات و بیماری‌های قلبی عروقی و نقش ایسوفلاون‌های سویا و لیگنان‌ها در روغن دانه‌ی کتان در کاهش ریسک سرطان سینه و کم نمودن عوارض دوران یائسگی، از این نمونه می‌باشند.

در زمینه‌ی غذاهای کارآمد، واژه‌های مشابهی از قبیل: Dietary Designer Foods، Nutraceuticals، supplements نیز تعریف شده و این واژه‌ها گهگاه به جای یکدیگر به کار می‌روند. در این بین، واژه‌ای که توأمأ همراه با غذاهای کارآمد دارویی بیشتر مطرح بوده و هست، واژه‌ی Nutraceuticals می‌باشد. این گروه از ترکیبات، مکمل‌های غذایی هستند که در آن‌ها فرم تجمع یافته‌ای از یک جزء فعال بیولوژیکی غذا، در یک ماتریکس غیر غذایی ارائه شده، تا سلامت فرد را ارتقاء دهند.

تحقیقات دانشمندان در علوم تغذیه، فواید بالقوه‌ی بسیاری را برای ترکیبات طبیعی مطرح نموده به نحوی که مجامع علمی در حال شناسایی و یا در نظر گرفتن این فواید

که شامل اجزایی هستند که علاوه بر اینکه مغذی می‌باشند، به فعالیت‌های ویژه‌ی بدن نیز کمک می‌نمایند (۱).

جهت شناخت و معرفی یک غذا به عنوان غذای کارآمد، سه اصل کلی زیر وجود دارد:

۱- فرآورده باید به صورت یک غذا باشد و نه به شکل کپسول، قرص، پودر و یا سایر اشکال دارویی.

۲- فرآورده باید به عنوان بخشی از رژیم غذایی روزانه کاربرد داشته باشد.

۳- هنگامی که فرآورده خورده می‌شود، بایستی فرآیندهای ویژه‌ای از قبیل تأثیرگذاری بر مکانیسم‌های دفاعی، پیشگیری و درمان بیماری‌های خاص، کنترل نمودن شرایط فیزیکی و روحی و یا تأخیر در فرآیند پیری را تنظیم نماید.

دوازده گروه وسیع از اجزای غذایی (با منابع حیوانی و گیاهی) شناخته شده که تأثیرات سودمندی بر سلامتی انسان دارند. برخی از این اجزای غذایی عبارتند از: فیبرهای خوراکی، قندها، پروتئین‌ها، گلوکوزیدها، ویتامین‌ها، پروبیوتیک‌ها و پربیوتیک‌ها، مواد معدنی، اسیدهای چرب و برخی از فیتوکمیکال‌ها نظیر فلاونوئیدهای آنتی‌اکسیدان.

بسیاری از این مواد تحت مطالعات دقیق قرار گرفته‌اند و نتایج بدست آمده از کنکاش در مورد آن‌ها بسیار متنوع و ارزشمند بوده است (۲). انستیتو تغذیه و غذاهای دارویی آمریکا، غذاهای کارآمد را به این صورت تعریف نموده است: هر غذا یا جزء غذایی که بتواند علاوه بر مواد مغذی مرسوم خود، سلامت را نیز ارتقاء دهد.

در یک نگاه گذرا می‌توان ادعا نمود که همه‌ی غذاها، سلامتی بخش یا کارآمد هستند چرا که دارای طعم، عطر، ارزش غذایی، مواد مؤثره‌ی دارویی و آثار پیشگیرانه یا درمان‌کننده هستند؛ و به همین دلیل در دهه‌های گذشته کلمه‌ی Functional Food افزوده شد که

پرانرژی هستند، بلکه با فعالیت‌های تغذیه‌ای اساسی خود و با خاصیت درمانی که به واسطه وجود فیتوکمیکال‌ها در این غذاها وجود دارد، موجب تندرستی و پیشگیری از بیماری‌ها خواهند شد (۸-۵). امروزه رژیم‌های مدیترانه‌ای غنی از میوه‌ها و سبزیجات، به عنوان عامل کاهش شیوع اختلالات و بیماری‌های مزمن یاد شده شناخته شده‌اند (۹-۱۱).

در حال حاضر مصرف‌کنندگان در دنیا، استقبال و سببی به نقش تأثیرگذار غذاهای خاص یا اجزای غذایی که از نظر فیزیولوژیکی فعال هستند، نشان می‌دهند (۱۲). شواهد بدست آمده از داده‌های بالینی، اپیدمیولوژی و حتی شرایط آزمایشگاهی نشان می‌دهد که رژیم غذایی مبتنی بر گیاهان و ترکیبات طبیعی، می‌تواند خطر بروز بسیاری از بیماری‌های مزمن به ویژه سرطان‌ها را کاهش دهد. در یک بررسی دقیق بر روی ۲۰۰ مطالعه‌ی اپیدمیولوژیک، نشان داده شد که خطر بروز سرطان در افرادی که رژیم غذایی آن‌ها حاوی مقادیر بالای از میوه‌ها و سبزیجات است، نصف افرادی است که این غذاها را کم مصرف می‌نمایند. امروزه مشخص شده است که در یک رژیم غذایی مبتنی بر گیاهان، اجزایی به جز مواد مغذی رایج و مرسوم آن‌ها، وجود دارد که می‌تواند خطر ابتلا به سرطان را کاهش دهد (۱۳، ۱۴).

سبزیجات، میوه‌ها و دانه‌های گیاهی همگی غنی از ترکیبات طبیعی سلامتی بخش (Natural Health Products) بوده که مواد فعال زیستی ضروری در کمک به سلامت بدن انسان محسوب می‌شوند (۱۵، ۱۶).

با توجه به اهمیت بالای غذاهای عملکردی، توجه به ویژگی‌ها و شناسایی این غذاها، حایز اهمیت می‌باشد. یکی از منابع مفید، جهت بررسی نقش تغذیه در درمان بیماری‌ها، طب سنتی می‌باشد. طب سنتی مقوله‌ای است که در طی سال‌ها شکل گرفته و حاصل هزاران سال

می‌باشد. وجود دو نکته و ادعا بر غذاها و مکمل‌های غذایی، نظریات این جامع را تحت‌الشعاع خود قرار داده و آن تأثیر این فرآورده‌ها بر فعالیت‌های طبیعی بدن و اثر آن‌ها بر سلامت یا کاهش خطرات بیماری‌ها می‌باشد.

غذاهای کارآمد، مفهوم تازه‌ای را در زمینه‌ی تغذیه ایجاد نموده که به سرعت در حال رشد می‌باشد. این مفهوم در ایالات متحده به یکی از جذاب‌ترین زمینه‌های مطالعاتی تبدیل شده و نه تنها توجه مصرف‌کنندگان بلکه نظر دانشمندان را نیز به خود جلب نموده است.

دلیل جذابیت مذکور و همه‌گیر شدن این عقیده آن است که غذاهای اصلی و ترکیبات جدا شده از غذاها، با عملکرد فیزیکی و روانی و نیز کاهش خطر بیماری‌ها، ارتباط تنگاتنگی دارند. شاید این اهمیت را بتوان به بقراط و عبارت مشهور وی نسبت داد که می‌گوید:

“Let food be the medicine and medicine be the food”
فرضیه‌ای که به سال‌ها قبل از میلاد مسیح بر می‌گردد (۴).

با یک عادت غذایی مناسب، فرد در معرض ترکیبات طبیعی سلامتی بخش موجود در غذاها قرار گرفته که شامل فنیل پروپانوییدها، ایزوپرنوئیدها، پلی‌فنل‌ها و فلاونوئیدها، لیگنان‌ها، استرول‌های گیاهی و حتی ساپونین‌ها می‌باشند. این ترکیبات طبیعی می‌توانند سطح سلامت فرد را ارتقاء داده و او را در مقابل اختلالات مزمن دژنراتیو از قبیل سرطان، بیماری‌های قلبی عروقی و سایر بیماری‌های مرتبط با اکسیدان‌ها که امروزه به ویژه در جوامع صنعتی به وفور دیده می‌شوند، محافظت نمایند.

اثرات سلامتی بخش گزارش شده از نوشیدنی‌ها و غذاهای درمانی گیاهی، می‌تواند به مواد فعال زیستی بی‌شماری که در بافت‌های گیاهی وجود داشته و در پی آن در غذا نیز وارد می‌شوند، نسبت داده شود. بنابراین غذاهای گیاهی به عنوان بخشی از رژیم غذایی معمول، نه تنها منبعی از مواد مغذی و

تجربه می‌باشد و از این رو است که امروزه مورد توجه بسیاری قرار گرفته است.

طب سنتی مجموعه‌ای از دانش‌ها، مهارت‌ها و فعالیت‌هایی است که بر پایه‌ی تئوری‌ها، عقاید و تجربیات بومی فرهنگ‌های متفاوت بنا گردیده و در پیشگیری، تشخیص و درمان بیماری‌های جسمی و روحی به کار گرفته می‌شود. تعریف سازمان جهانی بهداشت از طب سنتی بدین صورت است: اقدامات بهداشتی گوناگون، رویکردها، اطلاعات و باورهایی که گیاهان، حیوانات و یا مواد معدنی را دارای خواص دارویی دانسته و نیز درمان‌های روحی، روش‌های فیزیکی و ورزش‌ها را به تنهایی یا به صورت ترکیبی برای حفظ سلامتی و همچنین درمان و تشخیص و پیشگیری از بیماری‌ها به کار می‌برند. در برخی از کشورهای آسیایی و آفریقایی، ۸۰٪ از مردم برای حفظ سلامت خود متکی بر روش‌های طب سنتی هستند. تاکنون داروهای طبیعی متعددی از گیاهان طب سنتی کشورهای مختلف به دست آمده است (۱۷، ۱۸).

استفاده‌ی منطقی و اصولی از منابع غنی طب سنتی، علاوه بر دستیابی به روش‌های مختلف درمانی برای بهبود بیماری‌ها، به پیشگیری از بروز برخی دیگر از بیماری‌ها نیز خواهد انجامید. غذاهای دارویی و داروهای غذایی مندرج در منابع طب سنتی، از عوامل اصلی پیشگیرانه در بروز بسیاری از این بیماری‌ها می‌باشند.

در این بین طب سنتی ایرانی یکی از شاخص‌ترین منابع پزشکی سنتی جهان است و این موضوع را، می‌توان از گستردگی کتب و قدمت بالای منابع طب سنتی ایران استنباط نمود. نگرش طب سنتی ایران به علم طب، در درجه‌ی اول نگرش پیشگیرانه و سپس درمانی است. طب سنتی با تقسیم بندی طب عملی به دو شاخه‌ی «حفظ الصحة» و «علم العلاج»، جایگاه بهداشت و پیشگیری را مقدم بر درمان دانسته و با توجه به همین نگرش، با دقت و توجه بسیار، تک

تک مسایل مربوط به سلامت و بیماری را در زیر محک و دید خود قرار داده و در حد بضاعت خود، به توضیح هر یک پرداخته است (۱۹).

طب سنتی ایران حفظ سلامتی (بهداشت و یا پیشگیری) و درمان بیماری‌ها را به طور عمده در یک عبارت خلاصه نموده است: «تنظیم روش زندگی مطابق با مزاج و خصوصیات ذاتی هر فرد». شناخت مزاج خود و نیز شناخت مزاج غذاها موجب خواهد شد انسان از مواد غذایی به نحو احسن استفاده نموده و کمتر به بیماری مبتلا گردد (۲۰).

غذاهای اصلی منطبق بر مکتب طب سنتی ایران شامل گوشت، گندم و شیرینی در حد اعتدال و نوشیدنی مناسب می‌باشد و استفاده از میوه‌ها و سبزیجات نیز توصیه گردیده و استفاده از لبنیات از قبیل ماست، شیر، کره و پنیر نیز بر اساس مزاج پایه‌ی هر فرد توصیه می‌گردد (۲۱، ۲۰).

تغذیه‌ی بیمار در طب سنتی همواره مورد توجه می‌باشد، در حالی که امروزه در اکثر موارد توجه چندانی به تغذیه‌ی بیماران و ارتباط آن با مصرف داروها و شرایط بیماری وی نمی‌گردد. در طب سنتی ایران با توجه به شرایط آب و هوایی و شرایط نژادی ایرانیان، تجربیات ارزشمندی در طی سال‌ها بدست آمده که موجب می‌شود در فصول مختلف سال و در شرایط مختلف و بیماری‌های خاص، بهترین مواد غذایی به بدن انسان برسد (۲۲).

درمان از طریق غذا، در طب سنتی ایران از اهمیت‌تی و یژه بر خوردار است؛ به طوری که می‌توان ادعا نمود، راز موفقیت عمده‌ی این مکتب در استفاده از این روش درمانی است.

محمد بن زکریای رازی، دانشمند شهیر ایرانی، درباره‌ی اولویت غذا درمانی می‌فرماید: «تا می‌توانی از غذا در درمان استفاده کنی از دارو استفاده نکن و تا امکان استفاده از داروی مفرد وجود دارد از داروهای ترکیبی استفاده نما». (۲۳). روایات متعددی با

ضمناً از ماده‌ی آن نیز مقدار کمی خلط حاصل می‌شود (۲۳).

در مکتب طب سنتی ایرانی، دوا و همچنین غذا، هر یک ماده و کیفیت و صورتی دارند؛ ماده و صورت، هر دو جوهرند و کیفیت عرض است. هر جسم دارای سه جزء ماده، کیفیت و صورت نوعیه است. صورت نوعیه، جوهری از هر جسم است که مشخص‌کننده‌ی آن نوع جسم و متمایز‌کننده‌ی آن از سایر انواع است. مراد از کیفیت در مورد دارو، کیفیات اربعه یعنی حرارت، برودت، رطوبت و یبوست است. نحوه‌ی تأثیر مواد غذایی و دارویی در بدن به سه صورت می‌باشد:

۱- عمل به کیفیت (در بیشتر موارد)

۲- عمل به ماده

۳- عمل به صورت نوعیه یا خاصیت (داروهای ذواخصیه).

ذواخصیه با صورت نوعیه‌ی خود عمل می‌نماید و به عبارت دیگر اثرش ربطی به مزاج دارو یا مزاج فرد ندارد و در تمامی افراد یک خاصیت را بروز می‌دهد.

در خصوص درجات قوای ادویه چنین ذکر شده است که ادویه غیر معتدل در چند درجه و مرتبه قرار می‌گیرند:

درجه‌ی اول: اگر با مقادیر معمولی و روزمره استفاده شوند، مزاج انسان را بسیار اندک تغییر داده که قابل اندازه‌گیری نیست، ولی اگر به مقدار زیاد یا مکرر به کار روند، تغییرات جزئی در مزاج پدید خواهد آمد.

درجه‌ی دوم: برعکس درجه‌ی اول، مقدار کمی از دارو نیز علایمی ایجاد می‌نماید و می‌توان تأثیرات آن را روی مزاج یافت و اگر بیش از اندازه خورده شود، علایم قابل توجهی پدید می‌آورد، اما این تغییرات باعث فساد عضو نخواهد شد.

درجه‌ی سوم: داروی درجه‌ی سوم به حالت فساد می‌رساند و در افعال تغییر ایجاد می‌نماید ولی نه تا حدی که مہلک باشد.

درجه‌ی چهارم: این داروها اگر درست مصرف نشوند می‌توانند باعث

همین مضمون از پیامبر گرامی اسلام و معصومین نیز ذکر شده است.

در قرآبادین کبیر، غذای دوائی و دوا‌ی غذایی این‌گونه تعریف شده است:

غذای دوائی آن است که تأثیر آن در بدن به ماده و کیفیت هر دو باشد به همان نحو با غلبه‌ی ماده که بعد تأثیر و تأثر از آن خلطی حاصل گردد که جزو بدن تواند شد و با آن اندک کیفیت و مزاجی با شد غالب بر کیفیت و مزاج اصلی بدن و تغییر مائی در بدن نماید به کیفیت خود از کیفیات اربعه ماند خس (کاهو) و ماء الشعیر و خیار و کدو و هندوانه و خربزه و انگور و بقله الحمقا (خرفه) و اسفناج و بابونه و شبت و شلغم و زردک و چغندر و کلم و ماش و عدس و نخود و لوبیا. دوا‌ی غذایی آن است که تأثیر آن در بدن به کیفیت و ماده هر دو باشد با غلبه کیفیت، و بدن را متغیر سازد به تغیر مائی، و ثانیاً بدن در آن تصرف نماید و از آن خلط بسیار کمی حاصل گردد که قابلیت غذایی و جوهر بدن شدن داشته باشد با کیفیتی غالب بر بدن مانند گندنا و نعنا و برگ کاسنی و عنب الثعلب و سیر و پیاز و توت و آلو و اکثر میوه‌ها و بذور مانند بذر خیار و خربزه و امثال این‌ها (۲۴).

عملکرد اولیه‌ی غذای دوائی به ماده است، پس غذاست و ثانیاً به کیفیت عمل می‌کند و دوا می‌شود، ولی نقش مادی آن بیشتر از نقش کیفیتی آن است. اکثر غذاهایی که مصرف می‌شوند، غذای دوائی هستند و علاوه بر نقش غذایی به عنوان دارو هم عمل می‌نمایند که بستگی به کیفیت آن‌ها یعنی سردی، گرمی، تری و خشکی دارد و به همین دلیل است که رازی اعتقاد داشت که درمان ابتدا با غذاها شروع شود و خصوصاً غذاهای دوائی. داروهای غذایی در این منابع به نحو دیگری معرفی شده‌اند. دوا‌ی غذایی کیفیت دارویی بیشتری دارد، به حدی که کیفیت آن بر بدن غلبه می‌نماید و

مواردی از آن‌ها استخراج شد که به صورت فرآورده های خوراکی بوده و بالقوه به عنوان غذا قابل مصرف می‌باشند و در عین حال آثار درمانی و دارویی آن‌ها نیز در منابع طب سنتی ذکر شده است؛ به علاوه طبیعت هر کدام از آن‌ها نیز با توجه به منابع موجود (۲۷-۲۵) استخراج گردید. با توجه به گروه غذایی موارد استخراج شده، فهرست بندی انجام شد و نام علمی و اسامی متداول امروزی آن‌ها نیز (۲۸، ۲۵) استخراج گردید و نتیجه در قالب جداول مختلف تنظیم شد. در تهیه موارد مذکور و همسان سازی نتایج از نظرات کارشناسی متخصصین طب سنتی، تغذیه و ادبیات عرب نیز استفاده شده است.

یافته‌ها:

پس از بررسی کتاب‌های مخزن الادویه، ال‌شامل و قانون در طب، موارد متعددی از مواد خوراکی مختلف به دست آمد که در این منابع، برای آن‌ها آثار درمانی درج شده است. این فرآورده‌ها با توجه به گروه های غذایی دسته بندی شده، در قالب جداول زیر ارایه می‌گردند. لازم به ذکر است که برخی از این فرآورده ها همزمان می‌توانستند در جداول چندگانه ذکر شوند.

هلاکت شوند و اگر درست استفاده شوند اثر بسیار قوی ایجاد می‌نمایند (۲۳).

به نظر می‌رسد شباهت‌هایی بین تعاریف غذاهای دوائی و دواهای غذایی با یکدیگر و نیز با مفاهیم جدید غذاهای عملگر وجود داشته باشد. با توجه به اهمیت این مبحث در منابع طب سنتی ایران و نقش بارزی که استفاده صحیح این فرآورده‌ها در تأمین و ارتقای سلامت دارد، در این تحقیق با استفاده از سه منبع مخزن الادویه، ال‌شامل و قانون در طب، گوشه‌ای از این فرآورده‌ها معرفی خواهد شد. با معرفی این فرآورده‌ها راه برای انجام سایر تحقیقات در این زمینه نیز هموارتر خواهد گشت.

روش‌ها:

در این مطالعه با استفاده از سه کتاب مهم حیطه‌ی طب سنتی ایران شامل کتب مخزن الادویه (۲۵)، ال‌شامل فی الصنعة الطیبه (۲۶) و قانون در طب (۲۷)، ضمن معرفی کلی و اجمالی غذاهای دارویی و دواهای غذایی و استخراج طبیعت و نام متداول آن‌ها، به بیان اهمیت و ضرورت تحقیق در این خصوص نیز پرداخته شده است. کتب مذکور، مورد مطالعه‌ی دقیق قرار گرفتند و

جدول ۱. نان و غلات

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
خمیر	جو برهنه	مرکب القوی در دوم گرم و خشک، گرم و خشک و به زعم برخی در اول گرم و در دوم تر	
سلت	جو	گرم و خشک و به زعم برخی در اول گرم و در دوم تر	
شعیر	جو دو سر	<i>Hordeum vulgare</i> گرم و خشک و بعضی سرد دانسته اند	
دوسر	گندم مکه	<i>Avena sativa</i> سرد و تر	
علس	نوعی نان	گرم و خشک	
کعک	گندم	معتدل در گرمی و سردی و مایل به خشکی	
حنطه	نان گندم	<i>Triticum vulgare</i> مایل به گرمی و خشکی	
خبز الحنطه	نان جو	سرد و خشک	
خبز الشعیر	نان نخود		
خبز الحمص	نان سفید		
خبز الحواری	نشاسته	مایل به سردی و خشکی	
نشا	برنج	گرم و خشک و خشکی آن از گرمی آشکارتر	
ارز	آرد جو	<i>Oryza sativa</i> خشکی بر آن غالب است	
سویق شعیر	نام رایج	طبیعت	

جدول ۲. لبنیات

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	طبیعت
الجبن الطری	پنیر تازه	سرد و تر، مقوی و مغذی
جبن العتیق	پنیر کهنه	گرم و خشک، با غذاییت کم
لبن	شیر	فی نفسه مایل به گرمی و تری زیاد مقوی و مغذی با دوا ییت کم
زبد	کره	در اول گرم و تر
ماء الجبن	آب پنیر	مایل به گرمی
اقط	کشک پنیر	سرد و خشک در دوم
انفحه	پنیر مایه	گرم و خشک و آتشین
جبن	پنیر	در دوم تر
رخبین	کشک تازه خشک	در اول گرم و در آخر آن خشک
لبن الحامض	ماست	سرد و خشک
لبن البقر	شیر گاو	معتدل در گرمی و سردی و تری
لبن المعز	شیر بز	مایل به حرارت و گفته‌اند سرد و تر است گویند معتدل‌ترین شیر حیوانات است
لبن الضان	شیر گوسفند	گرم و تر

جدول ۳. ادویه‌ها

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
عرق الصباغین/عروق الصفر	زردچوبه	<i>Curcuma longa</i>	نزدیک به اعتدال با کمی گرمی لطیف و خشکی
زنجبیل		<i>Zingiber officinale</i>	گرم و خشک
سماق	سماق	<i>Rhus coriaria</i>	سرد و خشک
بسباسه/جوزهندی	جوزبوا	<i>Myristica fragrans</i>	در آخر دوم تا به سوم گرم و خشک است
دارصینی	دارچین	<i>Cinnamomum zeylanicum</i>	گرم و خشک
کاشم	گل پر	<i>Heracleum persicum</i>	گرم و خشک
کراویا	زیره سبز	<i>Cuminum cyminum</i>	گرم و خشک
نانخواه/ننه حوا	زنیان/نغن	<i>Carum copticum</i>	گرم و خشک
کمون	زیره	<i>Carum carvi</i>	گرم و خشک
پلپل	فلفل	<i>Piper nigrum</i>	گرم و خشک
قردمانا	زیره وحشی	<i>Lagoecia cuminoides</i>	گرم و خشک
ملح	نمک	-	گرم و خشک
سلیخه	دارچین ختایی	<i>Cinnamomum iners</i>	گرم و خشک
خردل سیاه	خردل سیاه	<i>Brassica nigra</i>	گرم و خشک
خردل سفید	خردل سفید	<i>Sinapis alba</i>	گرم و خشک
خردل بری	خردل وحشی	<i>Sinapis arvensis</i>	گرم و خشک
فلفل	فلفل سیاه	<i>Piper nigrum</i>	گرم و خشک
قاقله/حماما	هل	<i>Elletaria cardamomum</i>	در دوم گرم و خشک

جدول ۴. آجیل‌ها

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
بندق	فندق	<i>Corylus avellana</i>	معتدل مایل به گرمی و خشکی دواى غذایی
جوز	گردو	<i>Juglans regia</i>	گرم و خشک دواى غذایی
فستق/بزغنج	پسته	<i>Pistacia vera</i>	خشک و متوسط در گرمی و سردی و کمی مایل به سردی
جلوز	بادام کوهی/فندق	<i>Corylus avellana</i>	گرم در اول و گویند در دوم و خشک در اول و با اندک رطوبت فضلیه
لوز حلو	بادام شیرین	<i>Amygdalus communis</i>	نزدیک به تعادل در گرمی و سردی غذایی زیاد و دوايیت کم
لوزالمَر	بادام تلخ	<i>Amygdalus communis var. amara</i>	گرم و خشک دوايیت زیاد و غذایی کم
بطم	پسته وحشی		در سوم گرم و خشک

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
عدس / دال	عدس	<i>Lens esculenta</i>	متوسط در گرمی و سردی و با خشکی شدید
حمص	نخود	<i>Cicer arietinum</i>	گرم و خشک با رطوبت فضلیه مقوی و مغذی
لوبیا		<i>Phaseolus vulgaris</i>	مقوی و مغذی
الماش	ماش	<i>Phaseolus mungo</i>	معتدل مایل به سردی و خشکی
دمادم	لوبیای هندی		گرم و خشک

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
بصل	پیاز	<i>Alium cepa</i>	گرم و خشک غذای دوابی
ورد	گل سرخ	<i>Rosa damascena</i>	نزدیک به تعادل و مایل به سردی و خشکی
نعنع	نعناع	<i>Mentha piperita</i>	گرم و خشک و دارای رطوبت فضلیه
خرفه	بقله الحمقا	<i>Portulaca oleracea</i>	سرد و تر غذای دوابی
ثوم	سیر	<i>Allium sativum</i>	گرم و خشک دوابی
حلبه	شنبلیله	<i>Trigonella foenum-graecum</i>	گرم و خشک با رطوبت فضلیه
خس	کاهو	<i>Lactuca sativa</i>	سرد و تر
رازیانج	رازیانه	<i>Foeniculum vulgare</i>	گرم و خشک
ریباس	ریواس	<i>Rheum ribes</i>	سرد و خشک
خبازی	پنیرک	<i>Malva sylvestris</i>	سرد و تر
خندروس	بلال/گندم رومی	<i>Triticum spelta</i>	غذایش از گندم کمتر و سردتر است
خروع	کرچک	<i>Ricinus communis</i>	در آخر دوم گرم و خشک
ریحان سلیمانی		<i>Ocimum flamentosum</i>	گرم و خشک
طرخون	ترخان	<i>Artemisia dracunculus</i>	گرم و خشک دواء صرف/ غذاییت کم
لسان الثور	گاوزبان	<i>Echium amoenum</i>	نزدیک به اعتدال در گرمی و خشکی
لسان الحمل	بارهنگ	<i>Plantago major</i>	خشک و تر
سنبل الطیب	سنبل	<i>Nardostachys jatamamsi</i> <i>Valeriana spp.</i>	معتدل مایل به حرارت و خشک
شبت	شوید	<i>Anethum graveolens</i>	گرم و خشک
صعتر	آویشن شیرازی	<i>Zataria multiflora</i>	گرم و خشک
فجل	ترب، تربچه	<i>Raphanus spp.</i>	گرم و خشک با رطوبت فضلیه زیاد دوابی

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
کزبره	گشنیز	<i>Coriandrum sativum</i>	مرکب القوی و نزد بقراط سرد و خشک در دویم و نیز سرد در آخر اول تا سیم و خشک در دویم گفته‌اند و نزد ابو جریح در سیم خشک و نزد شیخ الرییس خشک آن مایل به اندک گرمی و نزد جالینوس جمیع آن مایل به گرمی
فودنج، حبق	پودنه	<i>Mentha pulegium</i>	گرم و خشک
قرع	کدو	<i>Cucurbita maxima</i> <i>C. pepo</i>	سرد و تر
قرنفل	میخک	<i>Eugenia caryophyllata</i>	گرم و خشک
قطف	اسفناج رومی	<i>Atriplex hortensis</i>	سرد و تر
قنابری	ترتیزک، برگ پهن	<i>Lepidium latifolium</i>	
قنب	شاهدانه	<i>Cannabis sativa</i>	بزر گرم و خشک
قرطم	تخم کاشفه	<i>Carthamus lanatus</i>	گرم و خشک
قافله	هل	<i>Elletaria cardamomum</i>	گرم و خشک
رعی الابل	شکر تیغال	<i>Pistinaea sativa</i>	در دوم گرم و لطیف و خشکاننده
کرفس		<i>Apium graveolens</i>	در گرمی و خشکی شدید
قنبیط	کلم گل	<i>Brassica oleracea</i>	گرم در اول و خشک در دوم
فوه الصباغین	روناس	<i>Rubia tinctorum</i>	گرم و خشک
کبسون	گشنیز شامی	-	گرم و خشک
کرنب	کلم پیچ	<i>Brassica oleracea var. capitata</i>	عموما گرم و خشک
لفاح	بادنجان	<i>Solanum melongena</i>	به عقیده ابن ماسرجویه سرد مزاج است لیکن در حقیقت چون تلخی و تندی دارد گرمی و خشکی در درجه دوم غالب شده است.
آس	مورد	<i>Myrtus communis</i>	دارای گرمی لطیف و سردی بر آن غالب است. به عقیده قانون در درجه اول سرد و در اوایل درجه سوم خشک
املج	آمله	<i>Emblica officinalis</i>	سرد و خشک
اسفناخ	اسفناج	<i>Spinacia oleracea</i>	در آخر اول سرد و تر
اسقوردیون / بلبوس	موسیر (سیر صحرايي)	<i>Teucrium scordium</i>	در آخر سوم گرم و خشک و با قوت تریاقیه
گاودانه	کرسته	<i>Vicia ervilla</i>	گرم و خشک
بادآورد	خار مقدس / کنگر سفید	<i>Cnicus benedictus</i>	در بیخ بادآورد قوت سرد کننده و خشکاننده و نوعی گدازندگی هست تخم آن گرم و لطیف است و برخی گفته اند همه اش بسیار گرم است
باقل	باقلا	<i>Vicia faba</i>	تقریبا معتدل و گرایش به سوی سردی و خشکی دارد
بامیه		<i>Hibiscus esculentus</i>	سرد و تر
عنب الثعلب	تاجریزی سیاه	<i>Solanum nigrum</i>	سرد و خشک

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
جرجیر		<i>Eruca sativa</i> <i>Lepidium spp.</i>	در سوم گرم، در اول خشک و رطوبتی هم در اول دارد
حدق	بادنجان دشتی	<i>Solanum cordatum</i>	گرم و خشک
حرشف	کنگر	<i>Cynara scolymus</i> <i>C. cardunculus</i>	گرم معتدل و مایل به رطوبت
جرجیر		<i>Eruca sativa</i> <i>Lepidium spp.</i>	در سوم گرم، در اول خشک و رطوبتی هم در اول دارد
خندقوقی	شبدر	<i>Trifolium aureum</i>	گرم و خشک
خندروس/اسلت	ذرت مکه/گندم رومی	<i>Triticum spelta</i>	مایل به گرمی و در دوم خشک و گویند معتدل در گرمی و سردی
دارالقلفل	فلفل دراز	<i>Piper longum</i>	در سوم گرم و در دوم خشک
دباء	کدوی رومی		
کشمش کاولیا			
عبیر	زعفران	<i>Crocus sativus</i>	گرم و خشک
سلق / سلوع	چغندر	<i>Beta vulgaris</i>	مرکب از گرمی و سردی و خشک
سوس	شیرین بیان	<i>Glycyrrhiza glabra</i>	معتدل رو به حرارت و رطوبت
شونیز	سیاه دانه	<i>Nigella sativa</i>	گرم و خشک
شیر خشک	شیرخشت	<i>Cotoneaster nummularia</i>	معتدل
سفند	اسفند	<i>Peganum harmala</i>	گرم و خشک
حلبه	شنبلبله	<i>Trigonella foenum-graecum</i>	در دوم گرم و خشک و با رطوبت فضلیه
حماحم	ریحان	<i>Ocimum basilicum</i>	
هلیون	مارچوبه	<i>Asparagus officinalis</i>	معتدل مایل به گرمی و خشکی با رطوبت فضلیه
فطر / کماه	قارچ		سرد و تر
ریحان الکافور	سوسن	<i>Lilium spp.</i>	گرم و خشک
حسک	خارخاسک	<i>Tribulus terrestris</i>	سرد و خشک غذای دوابی
بسفایج		<i>Polypodium vulgare</i>	گرم و خشک
هندبا	کاسنی	<i>Cichorium intybus</i>	در آخر اول سرد
صبر	الوا	<i>Aloe barbadensis</i> <i>A. littoralis</i>	گرم و خشک
ترنجبین	ترنجبین	<i>Alhagi pseudoalhagi</i>	معتدل و مایل به گرمی
اثل	درخت گز	<i>Tamarix articulata</i>	سرد و خشک
جوزجندم	گل گندم	<i>Centaurea cyanus</i>	در اول سوم گرم و خشک و با رطوبت فضلیه و بعضی در اول گرم گفته اند بعضی در سوم سرد و خشک گفته اند
دخن / ثمام، جاورس	ارزن	<i>Pennisetum spp.</i> <i>Panicum miliaceum</i>	سرد و خشک

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
کراث / گندنا	تره	<i>Allium khansaricum</i>	
مرزنجوش	مرزنجوش	<i>Origanum majorana</i>	گرم و خشک
بزرقطونا	اسفرزه	<i>Plantago ovata</i>	سرد و تر
اشترغاز حاج	خارشتر	<i>Alhagi pseudoalhagi</i>	سرد و خشک
اکلیل الجبل	رزماری، اکلیل کوهی	<i>Rosmarinus officinalis</i>	گرم و خشک
اهلیلیج کابلی	هلیله کابلی	<i>Terminalia chebula</i>	برخی خشک و معتدل در سردی و برخی گرم نزدیک به اعتدال می دانند
بابونج	بابونه	<i>Matricaria chamomilla</i> <i>Anthemis nobilis</i>	گرم و خشک
بادرنجبویه	بادرنجبویه	<i>Asperugo procumbens</i>	گرم و خشک
بادرُوج	ریحان کوهی	<i>Ocimum basilicum</i>	خشک و تر
برنجاسف	برنجاسف	<i>Artemisia vulgaris</i>	سرد و تر
بلبلج	بلبله	<i>Terminalia bellerica</i>	سرد و خشک
ثمره الطرفا	گزانگبین	<i>Tamarix gallica</i>	سرد و خشک
حرف بستانی	ترتیزک	<i>Lepidium sativum</i>	گرم و خشک
حرف بری	ترتیزک جویباری	<i>Babarea vulgaris</i>	
جوز مائل	تاتوره	<i>Datura metel</i> <i>D. stramonium</i>	سرد و خشک و در خشکی نزدیک به اعتدال
حب الرشاد	شاهی / ترتیزک	<i>Lepidium sativum</i>	گرم و خشک
حرف ابیض	خردل سفید	<i>Brassica alba</i>	گرم و خشک
حرمل	اسفند	<i>Peganum harmala</i>	گرم و خشک
حزا	کرفس	<i>Apium graveolens</i>	گرم و خشک
حزا بری	جعفری	<i>Apium petroselinum</i> <i>Petroselinum hortense</i>	گرم و خشک
حزنبل	بومادران	<i>Achillea millefolium</i>	گرم و خشک
حنا	حنا	<i>Lawsonia alba</i>	سرد و خشک
خالیدونیون	مامیران	<i>Chelidonium majus</i>	گرم
زعفران	زعفران	<i>Crocus sativus</i>	گرم و خشک
سنا	سنا	<i>Cassia angustifolia</i>	
رعی الابل	شکر تیغال	<i>Echinops spp.</i>	گرم و خشک
غار یقون	قارچ معمولی	<i>Polyporus officinalis</i>	گرم و خشک
هوفاریقون	علف چای	<i>Hypericum perforatum</i>	گرم و خشک

نام عربی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
تفاح	سیب	<i>Pyrus malus</i>	سرد و خشک
بسر	خرمای نیم رس	<i>Phoenix dactylifera</i>	سرد و خشک غذای دوایی
تمر	خرما	<i>Phoenix dactylifera</i>	گرم و خشک غذای دوایی
انباج	تمرهندی	<i>Tamarindus indica</i>	سرد و خشک
فرصاد	توت شیرین	<i>Morus alba</i>	گرم و تر غذای کم
توت شامی	توت ترش		سرد و خشک غذای کم
تین	انجیر	<i>Ficus carica</i>	گرم و تر غذای دوایی
حصرم	غوره	<i>Vitis vinifera</i>	سرد و خشک
خوخ	هلو / شفتالو	<i>Amygdalus persica</i>	سرد و تر مقوی و مغذی
قند	خیار خوراکی	<i>Cucumis sativus</i>	سرد و تر
رطب	خرمای تازه	<i>Phoenix dactylifera</i>	نزدیک به اعتدال در گرمی و تری مقوی و مغذی غلیظ
رمان حامض	انار ترش	<i>Punica granatum</i>	با سردی زیاد و خشک
رمان حلو	انار شیرین	<i>Punica granatum</i>	با سردی کم و تر غذای کم
قشمش	کشمش	<i>Vitis vinifera</i>	گرم و خشک
عناّب	درخت عناّب	<i>Zizyphus jujuba</i>	اکثراً سرد و تر، گاه گرم و خشک و با غذای کم
علیق	تمشک	<i>Rubus fruticosus</i>	سرد و تر، سرد و خشک؟
عنب	انگور	<i>Vitis vinifera</i>	تر مایل به گرمی غذای دوایی
غبیرا	سنجد	<i>Elaeagnus angustifolia</i>	سرد و خشک و با غذای کم
لیمون	لیمو	<i>Citrus aurantifolia</i>	سرد و خشک دواي غذایی
زعرور	زالزالک	<i>Crataegus spp.</i>	سرد و خشک
سفرجل	به	<i>Cydonia vulgaris</i>	سرد و خشک
کمشری / ماء‌الورد	گل‌ابی	<i>Pyrus communis</i>	سرد
المشمش	زردآلو	<i>Armeniaca vulgaris</i>	سرد و تر
الموز	موز	<i>Musa spp.</i>	گرم و تر، غذای دوایی
انبرباریس، عود الریح	زرشک	<i>Berberis vulgaris</i>	سرد و خشک
لیمو شیرین	لیمو شیرین	<i>Citrus limonum var dulcis</i>	سرد و خشک و تر نیز گفته اند
لیمو عمانی	لیمو عمانی، لیمو ترش	<i>Citrus aurantifolia</i>	
نارجیل	نارگیل	<i>Cocos nucifera</i>	معتدل در گرمی و خشک و دارای رطوبت فضلیه
نارنج	نارنج	<i>Citrus aurantium var. amara</i>	سرد و خشک
زبیب	مویز	<i>Vitis vinifera</i>	
جزر	زردک	<i>Daucus carota</i>	گرم و خشک دواي غذایی

نام عربی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
قراسیا	گیلاس/آلبالو	<i>Cerasus vulgaris</i> <i>Cerasus avium</i>	سرد و خشک
قثاء	خیار چنبر	<i>cucumis melo var. flexuosus</i>	گرم و خشک
خیار شنبر	فلوس	<i>Cassia fistula</i>	گرم و تر
زبيب الجبل	مویزک		گرم و خشک
قطلب		<i>Arbutus unedo</i>	سرد و خشک
بطیخ	خربزه	<i>Cucumis melo</i>	سرد و تر، نوع شیرین گرم و تر
بطیخ الهند	هندوانه	<i>Citrullus vulgaris</i>	سرد و تر
اترج	ترنج	<i>Citrus medica var. cedrata</i>	در اول گرم و تر
قراقاطا	قره قاطا	<i>Vaccinium myrtillus</i>	سرد و خشک
عنب الدب	توت فرنگی درختی	<i>Arbutus unedo</i>	
اجاص/شاهلوج	آلو	<i>Prunus domestica</i>	در اول دوم سرد و در آخر دوم تر
ادرک	آلوچه سلطانی	<i>Prunus divaricata</i>	در اول سرد و رسیده آن در دوم تر
قثاء	خیارزه/خیار چنبر	<i>Cucumis melo var. flexuosus</i>	در آخر دوم سرد و تر
قلقل	انار دانه دشتی	<i>Cassia tora</i>	در دوم گرم و تر با رطوبت فضلیه
کنوس طبری	ازگیل	<i>Mespilus germanica</i>	
درداب	دستبویه	<i>Cucumis schemma</i>	
کرم	مو	<i>Vitis vinifera</i>	سرد و خشک
شلیل	شلیل	<i>Persica nucipersica</i>	
انبج	انبه	<i>Mangifera indica</i>	گرم و خشک
بل	خیارهندی/ابلا	<i>Aegle marmelos</i>	گرم و خشک
بلوط	بلوط	<i>Quercus spp.</i>	در اول سرد و در دوم سرد و خشک
حماض/ بقله حامضه	ترشک	<i>Oxalis acetosella</i>	سرد و خشک
زیتون	درخت زیتون	<i>Olea europaea</i>	گرم نارس آن سرد و خشک سیاه آن گرم و خشک
مران/ زقال	زغال اخته	<i>Cornus mas</i>	

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	نام علمی	طبیعت
دبس العنب	دوشاب انگور		گرم و تر
دبس التمر	دوشاب خرما		گرم و خشک
شراب لیمو			سرد و تر
چای ختایی	چای سبز	<i>Camellia sinensis</i>	گرم و خشک
ماء الخیار	آب خیار		سرد و تر
شراب ماذج			
شراب معسل			
نیبذ عسل			
نیبذ تمرو			
دوشاب و ناطف			
افشرج			
اونومالی	آب عسل		گرم و تر
بلخیه	بیدمشک		
خبه	خاکشی	<i>Descurainia sophia</i>	گرم و تر
خلاف بلخی	بید مشک	<i>Salix aegyptiaca</i>	
سیلان	عصاره خرما		گرم و خشک
شاهترج	شاهتره	<i>Fumaria parviflora</i>	در حرارت معتدل و در دوم خشک
شیرسته	سرکه شیرین		
ماء القداح	عرق گل نارنج		گرم و خشک
مخیض	دوغ		در دوم سرد و تر و تری بر خشکی آن غالب است
خل	سرکه		نزدیک به اعتدال
ماء‌الورد	گلاب		سرد و تر
بن	قهوه	<i>Coffea Arabica</i>	
دبس	دوشاب		گرم و تر

جدول ۹. گوشت‌ها

نام مندرج در منابع سنتی	نام رایج	طبیعت
بط	اردک	معتدل مایل به گرمی و تر، غذاییت زیاد
بقر	گاو	سردوخشک، غذا
حمام	کبوتر	گرم و خشک بارطوبت فضلیه
دجاج	مرغ	معتدل با رطوبت کم و گرمی زیاد کثیرالغذا و لطیف
سمک	ماهی	آب شور؛ گرم، آب شیرین: سرد، کلا: سرد و تر غذای دوابی
الطریخ	حلوا ماهی	معتدل مایل به سردی و تری، مقوی و مغذی
جری / مارماهیچ	مارماهی	گرم و خشک
اوز	غاز	جميع اصناف آن تا دوم گرم و تا آخر آن نیز گفته‌اند
ارنب بری	خرگوش فرنگی	گرم در سوم و تر در دوم
جمل	شتر	در دوم گرم و در اول سوم خشک
ضان	گوسفند	در دوم گرم و تر
ماعز	بز	معتدل کمی مایل به سردی و خشکی
قدید	گوشت خشک	گرم و خشک
طیهوج	تیهو	مانند کبک است
قبیج	کبک	گرم و خشک
روبیان	میگو	گرم و تر به اعتدال
فراخ	جوجه	
سمانی	بلدرچین	گرم و خشک
قطا	سنگ خوار	گرم و خشک
دراج	دراج	گرم و خشک
شش	ریه	سرد و تر غذاییت کم
دل	قلب	گرم و خشک
کید	جگر	گرم و تر
لسان	زبان	در دوم سرد و تر
مراره	زهره	گرم و خشک
دماغ	مغز سر (حیوان)	سرد و تر

طبیعت	نام رایج	نام مندرج در منابع سنتی
	گرم و تر	قطایف
	گرم و خشک با رطوبت فضلیه	دبق
	در حرارت و رطوبت معتدل	فانیذ/ قصب السكر
	گرم و خشک دوی غذایی	عسل
	معتدل کمی مایل به گرمی و تری غذائیت کم	دهن
	سفیده سرد و تر، زرده گرم و تر؛ غذای صرف	بیض
	گرم و تر	الیه
	سرد مفرط	ماء
	کال: سرد و خشک، رسیده: معتدل مایل به گرمی	زیت
	معتدل مایل به حرارت	سمن
	گرم و خشک	شحم
	گرم و تر	سکر

بحث و نتیجه‌گیری:

را مقدم بر درمان دانسته و این مسئله‌ای است که امروزه نیز در تغذیه درمانی، به شدت مطرح می‌باشد. امروزه تغذیه درمانی در جوامع مختلف با توجه و استقبال عمومی زیادی مواجه شده است. این موضوع را می‌توان از پیدایش شاخه‌های جدید علم تغذیه استنباط نمود. با مطالعه‌ی غذاهای کارآمد در علم نوین و غذاهای دارویی و دواهای غذایی در طب سنتی ایران، می‌توان به موارد مشابه بسیاری در این زمینه‌ها دست یافت. مبحثی که امروزه تحت عنوان غذاهای کارآمد در حال مطالعه و بررسی است، سال‌ها قبل در طب سنتی ایران به صورت جامع مورد بررسی قرار گرفته و با ذکر خواص درمانی دقیق و جزئی، معرفی شده است. در این مقاله ضمن معرفی کلی و اجمالی غذاهای دارویی و دواهای غذایی و طبیعت آن‌ها از سه منبع مهم طب سنتی اسلام و ایران (۲۷ - ۲۵) فرآورده‌هایی استخراج شد که به صورت خوراکی بوده و بالقوه به

اغذیه و مواد خوراکی همواره در طب سنتی ایران مورد توجه خاص بوده و این امر در طب امروزی نیز خصوصاً در دو دهه‌ی اخیر جایگاه ویژه‌ای یافته است. طب سنتی ایران با تأکید بر تنظیم روش زندگی مطابق با مزاج و خصوصیات ذاتی هر فرد، جایگاه غذا را به عنوان یکی از ارکان اصلی سته ضروریه با اهمیت شمرده است (۱۹).

در طب سنتی ما دستور مصرف مواد غذایی مختلف با توجه به شرایط ویژه‌ی جغرافیایی ایران، بدست آمده و این امر موجب می‌شود در فصول مختلف سال و در شرایط مختلف بیماری‌های خاص، بهترین مواد غذایی به بدن انسان برسد (۲۱). بیماری‌های زیادی وجود دارد که به علت عدم توجه مردم به تغذیه‌ی صحیح ایجاد می‌گردد، لذا آموزش تغذیه‌ی صحیح یک ابزار مهم در حفظ سلامتی محسوب خواهد شد. طب سنتی ایران، همواره پیشگیری

فارماکوپه‌ای و مستند و برخی مراجع اصلی گیاهی ایران و جهان اشاره شده است. به نظر می‌رسد بررسی اثرات درمانی و ترکیبات غذایی این فرآورده‌ها در برخی منابع متداول و مقالات به روز این رشته و گنجاندن مواردی که در طب سنتی ذکر شده و در این منابع اشاره‌ای به آن‌ها نشده است، می‌تواند منجر به معرفی تعداد قابل توجهی از این فرآورده‌ها به عنوان غذاهای کارآمد دارویی در سطح ایران، منطقه و دنیا گردد.

عنوان غذا قابل مصرف می‌باشند و آثار درمانی-دارویی آن‌ها در منابع طب سنتی ذکر شده است. در این مطالعه، تعداد نزدیک به ۳۰۰ فرآورده استخراج شد که از این تعداد بیش از سی درصد، گرم و خشک، ۲۱ عدد گرم و تر، ۴۳ عدد سرد و خشک، ۳۱ عدد سرد و تر و ۳۸ عدد معتدل و کمی مایل به یکی از مزاج‌ها می‌باشند.

با بررسی تعدادی از منابع جدید و فارماکوپه‌ای (۲۹-۳۳) دیده شد که تنها به کمتر از نیمی از این محصولات طبیعی در منابع

منابع

1. Visioli F, Grande S, Bogani P, Galli C. The role of antioxidant in the Mediterranean diets: focus on cancer. *Eur J Cancer Prev* 2004;13:43-337.
2. Jiménez-Colmenero F, Carballo J, Cofrades S. Healthier meat and meat products: their role as functional foods. *Meat Sci* 2001;59:5-13.
3. Claire M, Hasler CM. Functional Foods: Their Role in Disease Prevention and Health Promotion. *Inst Food Technol* 1998;52(2):57-62.
4. Hurst WJ. *Methods of Analysis for Functional Foods and Nutraceuticals*. Boca Raton: CRC Press; 2002. p.33-329.
5. Esposito E, Rotilio D, Di matteo V, Di Giulio C, Cacchio M, Algeri S. A review of specific dietary antioxidants and the effect on biochemical mechanisms related to neurodegenerative processes. *Neurobiol Aging* 2002;23:35-719.
6. Auroma OI, Baborun T, Jen LS. Neuroprotection by bioactive components in medicinal and food plant extracts. *Rev mutat Res* 2003;544:203-213.
7. Ferrari CK. Functional foods, herbs and nutraceuticals: towards biochemical mechanisms of healthy aging. *Biogerontol* 2004;5:275-289.
8. Zhao J. Nutraceuticals, nutritional therapy, phytonutrients and phytotherapy for improvement of human health: a perspective on plant biotechnology application. *Rec Pat Biotech* 2007;1:75-97.
9. Simopoulos AP. The Mediterranean diets: what is so special about the diet of Greece? the scientific evidence. *J Nutr* 2001;131:73S-5306S.
10. La Vecchia C, Bosetti C. Diet and cancer risk in Mediterranean countries. *Hungar Med J* 2007; 1:13-23.
11. Arai S. Studies of functional foods in Japan: state of the art. *Biosci Biotechnol Biochem* 1996;60:9-15.
12. Hasler C.M. A new look at ancient concept. *Chem Industry* 1998;2:84-89.
13. Bloch A, Thomson CA. Position of the American Dietetic Association: phytochemical and functional foods. *J Amer Diet Assoc* 1995;95:493-496
14. Haward BV, Kritchersky D. Phytochemicals and cardiovascular disease: A statement for healthcare professionals. *J Am Heart Assoc* 1997;95:93-2591.
15. Ortega RM. Importance of functional foods in the Mediterranean diet. *Public Health Nutr* 2006;9(8A):40-1136.
16. Hansen JM. Agriculture in the Prehistoric Aegean: data versus speculation. *Am J Archaeology* 1998;92:39-52.
17. <http://www.who.int/topics/traditional-medicine/en/>

۱۸. حداد عادل، غلامعلی: دفاع از طب سنتی در: مجموعه مقالات درباره طب سنتی ایران. موسسه‌ی مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، صص: ۲۱-۱۲، ۱۳۶۲.
۱۹. شمس اردکانی، محمد رضا؛ ذوالفقاری، بهزاد؛ روزبھانی، مهدی؛ ترکی، مهدی؛ روزبھانی، اکبر؛ مروری بر تاریخ و مبانی طب سنتی اسلام و ایران. انتشارات راه کمال، تهران، صص: ۶۷، ۱۳۸۵.
۲۰. کردافشاری، غلامرضا؛ محمدی کناری، حوریه؛ اسماعیلی، سعید: تغذیه در طب ایرانی، اسلامی. انتشارات نسل نیکان، تهران، صص: ۸۹-۵۳، ۱۳۸۹.
۲۱. مظاهری، محمد؛ یآوری، مریم؛ باباییان، محمود؛ حاجی‌حیدری، محمدرضا؛ برهانی، مهدی؛ شریفی، احمدرضا؛ الصاق، مهین؛ آویژگان، مجید؛ اسماعیلزاده، احمد؛ قنادی، علیرضا؛ ادیبی، پیمان: کلیات رویکرد به غذا

- و تغذیه در مکتب ایرانی. مجله‌ی طب سنتی اسلام و ایران: زمستان ۱۳۹۰، سال دوم، شماره‌ی چهارم، صص: ۳۳۶-۳۲۹.
۲۲. نصر، سید حسین: طب سنتی ایران و اهمیت امروزی آن در: مجموعه مقالات درباره‌ی طب سنتی ایران. موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگى تهران، تهران، صص: ۳۲-۲۶، ۱۳۶۲.
۲۳. ناصری، محسن؛ رضایی‌زاده، حسین؛ چوپانی، رسول: مروری بر کلیات طب سنتی ایران. نشر شهر، تهران، صص: ۱۱۹، ۱۲۹، ۱۶۷، ۱۳۸۷.
۲۴. عقیلی علوی خراسانی شیرازی، سید محمد حسین: قرآبادین کبیر. موسسه‌ی مطالعات تاریخ پزشکی، طب اسلامی و مکمل دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران.
۲۵. عقیلی علوی خراسانی شیرازی، سید محمد حسین: مخزن الادویه. تحقیق و تصحیح و تحشیه: شمس اردکانی، محمد رضا؛ رحیمی، روجا؛ فرجام‌مند، فاطمه. انتشارات صهبای دانش با همکاری دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ۱۳۸۸.
۲۶. ابن نفیس، علی بن ابی الخزم: الشامل فی الصناعات الطیبه. موسسه‌ی مطالعات تاریخ پزشکی طب اسلامی و مکمل دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ۱۳۸۷.
۲۷. ابو علی سینا، شیخ الرئیس: قانون در طب. ترجمه: شرف‌کندی، عبدالرحمن. انتشارات سروش، تهران، ۱۳۶۶.
۲۸. اصفهانی، محمد مهدی: مجموعه درسی تغذیه‌ی اختصاصی و غذاهای رژیمی. دانشکده‌ی طب سنتی دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۹۰.
۲۹. امامی، احمد؛ فصیحی، شیرین؛ مهرگان، ایرج: کتاب مرجع گیاهان دارویی. اندیشه آور، تهران، ۱۳۸۹.
۳۰. کمیته تدوین فارماکوپه گیاهی ایران: فارماکوپه گیاهی ایران. وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی، معاونت غذا و دارو، تهران، ۱۳۸۱.
31. British herbal medicine association. *British Herbal Pharmacopoeia*. Bournemouth; 1983.
32. World health organization. *WHO monographs on selected medicinal plants*. Geneva: World health organization; 2007.
33. *PDR for Herbal Medicines*. Montvale: Medical Economic Publications; 2000.